

ئه.. ئه.. ئه.. ئه.. ره قيب ههه ماوه قهومی کورد زمان..

شوکر و خورشید و سهلاح جهوههه و من و زه ریدی زوو له مان وهرده گرتهوه:

نايشكه نه دانه یی ته پی زه مان...

مامه ستا ئه لياس که له پهش گشت مامه ستایان ده گه یشته گه په پانه که، ده نگی ته که یی قوتا بیان ده کرد:

کهس نه کورد مردووه، کهس نه کورد مردووه..

کا ته بهر وه بهر و ئه وان هه ده گه یشتن، مامه ستا ئه لياس ده یگوت:

به سه، کو م به سه، کورد نامر، نا...

بهر وه بهر و هه نه ته فه ندیتریش که نه مده زانی له کو وه ده هاتن و قسه یان ده کرد، هه وه یاندا له (زه وهه) ی ئیسکانی هه وه له وهه، قه وه په به ئه ره قيب بکهه و نه گاته گو یی کهس، به لاش بوو، ئه ره قيب له دار و دیوار و ده رکه و په نجه ره و م نه و کورسیی زه وهه ته مارکرا بوو، ده نگی نه ده بهه، ده ته وه بیرم، زه جار له پهش ده رگا له کاتی بهر بوونی زه وهه یان هه ردی، هه ردووکیان له ئه ره قيب یه کیان ده گرته وه، سهه جاده یهه پارچه ده بووه ئه ره قيب، جی شه ه به ردی گرت به وه، ئامانه ده بوو راهه ست، دیمه نه کی جامی ئامانه تا ئه ستاش له جامی روون روونتر له چاومه، نه کی کراس رهشی پهچ له پشته وه قیت و ته په به ستوو، سهه ده ره نه و هاواری کرد:

قوربانی ئه وه کو هه جوانانه به، نه لته، نه لته، ئه ره قيب نه لته..

ئه ره قيب هه له قوتا بخانه نا، له ره وه بان و کانه بان و گه هه و رادی شه وه هه زینه دووه، له ره یی قوتا بخانه، سه به یان له شامینه کفر شه که نه لته ئه ره قيبمان ده گوته وه، له کانه نه له ناو گه مان، گه مه ی هه لیکانه (هه لیک ههسته، بازه بهسته..) ئه ره قيب ده گوته رایه وه، له ساپسا پانه (که په یهه له هه وایه و به په یهه به ردی کی پان له خانه یه کی سهه عه ده وه ده به یته خانه کیتر) ئه ره قيب ده گوته رایه وه، له نه به ترومبه له کردنه وه که خوا خوات بوو هه واش بکاته وه تا نه فر ده یی، ئه ره قيب ده گوته رایه وه، له ژماردنی ئه ستانه رانی سهه ربانان، که که سمان ته واهمان نه کرد، ئه ره قيب ده گوته رایه وه...

شه وان له راهه کردنی شه مشه مه کو نه ران، که کاهمان هه ده دا، نه ئه وه خوايه شه مشه مه کو نه ره یهه بکه وه ته بن کاه و به گرین، ئه ره قيب ده گوته رایه وه، له سهه گه می شه خته که ی به لاشاوه، که دواتر کهس باوه ی نه ده کرد له ره گه می شه خته هه بووب، خلیسکانه مان ده کرد و ئه ره قيب ده گوته رایه وه، له پهش ده رگای ما یی که ویا له وه جگه یه ی کیژان

پنجوکا نـَـيان ده کرد، ئهـی ره قيب ده گوترايه وه، به ديار په لکه زـَـينه وه که به پرچی نایشه و فاته ناوی که وتبووه سهر زاری کيژان، ئهـی ره قيب ده گوترايه وه، له هـمـوو جـَـ ئهـی ره قيب به ئاشکرا ده گوترايه وه، بهـام له و رادیـیهـی که سهر له ئـواران له سهری ده بووه پـَـکـش پرکـش و ههر که سه وه رایده کـشایه بن گوـیـیـی، له بهر غـَـزه غـَـزه باش تـَـینه ده گه یشتین، ئهـی ره قيب به نهـنی ده گوترايه وه، من هه ستمده کرد نهـنی، ئاخر با بم ده یگوت:

کوـم له کن که س نهـنی وگوـمان له رادیـیـی سهر گرتیه و ئهـی ره قيبان بیستیه..

ئهـو رادیـیه که بهرگه کهی له رهنگی کراسه کهی کهویار بوو، پـَـ سهرهاته و دوايي دـمه وه سهری، ئهـی ره قيب له و دمه وه به هاره ی که له شه و کـدا شار به پـش ماـی ئـمه دا به چیا کهوت، تا ئهـو به هاره ی پیاوه تـیلاک خواره کانی پـشتر سهرکـزانه گهـانه وه شار، ئهـی ره قيب له گوـیـی من دهنگی نهـنی، له خـ لاوه دهنگی دههات،

له باره ی ئهـی ره قيبی ساـی کاولبوونه که سهربرده و قسه زـَـره، ئهـو تا مه لایه ک له مزگه فتـ دـته وه، تووشی منداـانی دهم به ئهـی ره قيبه وه دهـنی، دهـنی:

ئهـوه ی رـ له ئهـی ره قيب بگرـ، وهـک ئهـوه یه به گـژ خوادا بچـ..

شاتکه شـت له سهر بهرگی بالیفـ دهـنی له جـ ته خوشکه وه فـربوو بـ به خه تی دروومانـی نووسیویه تی:

((کورد نامـ)) بهـام فیشه که شـته ی مـردی گوتبووی:

ئهـو بالیفه فـده، حوکمهت بیبـنـ، بالیف ده خاته سهر زارمان و ده مانخنکـنـ..

حه مه د مهستان، به ديار شووشه ی نیوه پـه وه که پـشتر جاروبار(له باخان ئاه و ناـین دـ) و (یار به ره و رووی ماـان دـ)ی ده گوته وه، ئـستا خاو خاو له خاوکه ر خاوتر (ئهـی ره قيب) دهـته وه، هـند خاوی ده گوته وه، له سرووده وه کـردبوویه حه یران، ژنه که ی که هه میشه لایه کی کراسه که ی ههـکـراوه و پـش ده رگا گه سکده دا و له بن بارانـش سـنده ی ئاوـی به دهسته وه یه، دهـته مـرده مهسته که ی:

تـ به مردنی خـت نامری، یان عه ره ق یان حوکمهت ده تکوژ..

حه مه د مهستان دهـی:

به کیه یان بمرم شه هیدم.

بـندتر ئهـی ره قيب دهـته وه، هـند بـند ده گاته ماـی ئهـنی که ماـیان له و سهری به لاشاوه یه، نزیک که ندی گـکه ند ئهـو که ندی هـنده ی ئاوی رژانـ ته شاره وه هـنده ش پـشـمه رگه، پـشـمه رگه له تاریکایی ئهـو که ندیه ده هاته وه شار و گورزی خـیان ده وه شاند و ههر بهـودا یان

به کندی به لاشاوه دا هەر به تاریکی ده گە یشتنه وه زوورگه کانی
رژه هاتی شار، کهنده کان پـ سهرهاتن، تا کـان کـان ماـ
کهنده کان ناوه ناوه دـنه وه ناو گـانه وه، بهـام تاکه کهـسـ بتوانـ
سهربردهی کهند و پـشمهرگه بگـانه وه، نهـی به لاشاوهی ماـ له نـزیک
کهندی گـکهنده، حەیف! چوو، گوـمان لهو سهربردانه نابـت..

ئـ، با بـینه وه سهر ئهـی ره قیب، نهـی ئهـو کوـهی کـشکهی به دار و
دارتـله وه نهـهـشتبوو، به دار لاستیقه کهی ئاسمانی به لاشاوهی
رووتکردبـوه له تهیر و تواـ، نه زـده گـیه، نه خـیاـ و نه هیچ
له وانه، چـنی ده گـمه وه وایه، له ترسی دارلاستیقی نهـی، نهـک هەر
مهل کـپـتە ریش نهیده وـرا به ئاسمانی به لاشاوه دا هـهـفرـ، من دـنه وه
بیرم ساـانه قاز و قورینگ به ئاسمانی به لاشاوه دا ده هاتن و به سهر
قهـاتدا نازانم به رهو کوـی دنیا ئاسمانیان ده گرت، راسته پـشـ
پهیدا بوونی نهـی، پـشـ به چیا کهوتنه وهی پـشمهرگه، پـشمهرگه
ته قهیان له کـچی قازو قورینگ کرد و دـیان ئـشاندن، بهـام دار
لاستیقی نهـی کار له تفهنگ نهـبوو، ئهـو بوو رـی به قازو قورینگان
گـی، دوا یوهی نهـی به دار لاستیقه کهی که لاستیقه کهی له چووی ماـتـ
بوو، له گای دابا ده یته پاند، دوو سـ قاز و سـ چوار قورینگ له
ئاسمان په له واژ کرده وه و تا گە یشتنه سهر عەردی به لاشاوه، چه قـیان
به سهرـا نه گە یشت، ئهـو به سته زمانه رـی خـیان گـی، به سهر
مه نـکاوه و رووناکی و کـماری و سهیدا وه دا به سهر قهـاتدا ئاودیو
ده بوون و چه تـی سهرناس گـته نی ده گە یشتنه چیا ی مه قلووبی شـخان و
لهـوهـشوه هەر خـیان ده زانن بـ کوـ! هەر ئهـو نهـی و بهـو
دارلاستیقهی دهستی پرته قاـ و هـناری به کـماری گەـهـکی
(کـماری) یه وه نهـهـشتبوو، به چاوی خـم دیتوومه، ئهـو نهـی
نیشانهـی، له دووری دوو سـ دارتـله وه نیشانهی له هـناری به
داره وه گرتووه، هـنار فـیوه هەر ده نکهی له پـشـ ده رگایهـک کهوتووه،
سهرهاتی کـپـتە ره کهش راسته من به چاوی خـم نهـمدی، بهـام راسته،
ئهوانه ی گـایانه وه، درـیان لـناوهـشـته وه، وا گە یشت و گەـهـک وای
گـایه وه:

له بن جـت عاموودان (دارتـلان) له پشته وهی به لاشاوه، کـپـتەر خـی
نهوی ده کات، لهوانه یه شـتـکه بهرداته وه بـ ئهـو سهر بازانهی دوا ی
کاولبوونی دنیا، لهـو سـه نـگهریان لـدابوو، چادریان هـهـدابوو، نهـی
له بن دارتـله وه له ناو گە نمه وه که به ژنـه هـهـیدا بوو، نیشانه له
کـپـتەر ده گـر و ته قه ی لـوهـدـنـ، کـپـتەر زراوی ده چـ، به خـهـهـدانـ
خـی ده گە یه نهـته وه بنی ئاسمانـ، تـبه ده کات و جارـکـیتر گوو ده خوات

لهو ئاقاره ھەندە لە زەوی نەویب تەوہ..

دە ئی تەواو ڤە ئەی رەقیب دوورکەوتوو مەتەوہ، ئەو ئەن ڤە کە لە ھەو کەوہ ھەو کەی ناو سەربردە تا شەش حەفت سا ڤە کیتیش لەگە ڤە، سەرھاتی ھەند ز ڤە، وەختە ڤە بەلاشاوہ ڤە وی و کەویار و ر ڤە خانە نە گە ڤە کە نە ہیچ، ئ، وا ھا تەوہ سەر ئەی رەقیب و ئەن، وە ڤە بینینی فیلم د تەوہ بیرم، ئەن لە ڤەش دەرکە ز ڤە وەر گوتی: زناحم لەگە ڤە دایکی خ ڤە کرد ڤە، ھەر کەس ڤە نەھی ڤە ئەی رەقیب ڤە ڤە، بەو دارلاستیقە، سەری دەپە ڤە نم..

تا لە بیرمنەچووہ، ئەن ڤە دارلاستیقی دە ڤە نایە قوتابخانە، لە بن درەخت، لە کونی سولاوکە، لە کونی مەزرا، لە بن گونی خ ڤە، چوو زانم لە ج ڤە یەك دەیشاردەوہ، ھەموو ر ڤە بە دارلاستیکەوہ دەھاتە قوتابخانە و جار ڤە کیش ل ڤە ڤە ڤە بیرم جار ڤە کە ہیچ چارە نە بوو، دایە من و گوتی: چ مام ستایەك شك لە ت ڤە ناکات، با لەکنە ت ڤە ت..

خستە گیرفانمەوہ و ھەر لەوہ شەوہ پتر بووینە برادەر و ھەمیشە لە سەری دەکردمەوہ، ئ، بەو چاوانە ی خ ڤە دیتم، ک ڤە او ی مام ستاکە ڤە ی، زستان بوو، مام ستا ک ڤە او ڤە و بزانم کاسک ڤە کتیاں دەگ ڤە ت، لە سەر بوو، ک ڤە او کەوت، ئاوہ ڤە دەدەمەوہ ئەن ڤە دارلاستیکەکە ی دەخاتە بە ڤە کی شەروا ڤە کە یەوہ کە ج ڤە دوو س ڤە گند ڤە رە ی ل ڤە دە ڤە وە، لە ر ڤە ی ڤە گ ڤە تی: ئەو کەچە ڤە، نایە ڤە (ئە ی رەقیب) ڤە ڤە ڤە ڤە! ئەو رووداوہم لە ما ڤە گ ڤە ڤە ڤە وە، با ب م گوتی: کو ڤە م، ھەر کەس ڤە دژی ئە ی رەقیب بوەست تەوہ، نەك ک ڤە او سەریشی دەپە ڤە.

سو ڤە ندی کەسم لە سەر نیە، ئەو سا ڤە ی دە ڤە م ئە ی رەقیب ھەندە ی ئەلفاتیحا ھا ت ڤە تە سەر زاران، ھەندە ی بەرگی کت ڤە ب و ناوی خ ڤە مان ھا ت ڤە تە بەر چاومان، ئەو سا ڤە مند ڤە بە کەرتکە گەچان چ ج ڤە نەما لە سەری نە نووسن ئە ی رەقەیب، سەر بەرد و دار، دارت ڤە ل و دیوار، سەر خ ڤە و قو، سەر تەنەکە و چاکە تی مام ستا و سەر بەرگە بالیف و سەرنان..

بە چاوی خ ڤە م دیتم لە سەر پشتی کەر ڤە کی سپی بە خە ت ڤە کی نا ڤە کی رەش نووسرا بوو: ھەر ماوہ قەومی کورد زمان..

کوردی سەر پشتی کەر ڤە ھەرای نایەوہ، ھەبوو بە سووکایە تی بە کوردی خو ڤە ندەوہ، بە فیتی جاشی ت ڤە گە یشتن، جاشی لە جاشانیش، چوونک ڤە ھەموو جاش ڤە ک کاری وا ناچیزە ناکات، بە ڤە م ھەند ڤە کەس بە کاری

شځه شگه نه يان هه ژمارکرد و وا بزانه مەستانه بوو گوتی:
خه سهر پشته كهره له ئاوده ستخانه ي مزگه فته پيستر نيه، ئه دى له
لهوه ده نووسه!

مه لاره كيشم ديت شووشه يه كه نه فتي ده ستدايه، كه رى كورد له پشته ي گرت
و كه وته ره شكردنه وه ي به ياغي سهر پشته، هه بوو گومانى له وي چوو،
به نام سوئندى به زاد (گه نم و ج) ي بنياده م و كه رانى ده خوارد كه
ده ستى وي ته دانيه..

ئهى ره قيبى سهر چا كه تى مامه ستاش هه نده ي قه ومى كوردى سهر پشته
كه ره ده نگيداوه، له قوتا بخانه وه به ئيسكاندا هات و هه موو
به لاشاوه ي گرته وه، بزانه سهر برده ي چا كه ته كه چنه:

مامه ستا يه كه هه يه، كا ته داده نيش و لاق ده خاته سهر لاق و ده كه وه ته
قسه، په لاوى له په بكه وه ئاگاي له نيه، قوو ره ده چته ناو باس و
خواسان، ئه گهر باسه كه شته كى ئه وتش نه به، ئه وه گه وره ي ده كات و
په لوپه ي له ده به ته وه، باسى دارا و زارا بكات، ده يبا ته وه سهر ئاده م
و حه وا و ده ركردن يان له به هه شته، باس باسى م وه ژى مام زه راب به،
ده مانبا ته وه ناو ره ز و باخى خه شناوه تى و چنه تى په روه رده كردنى
دار و دره ختان، ئه، له قسه ي مامه ستا گه، با چاو ده ينه سهر
چا كه ته، مامه ستا هه ستا سهر ته خته ره شه، له سهر دامه نى چا كه تى
سپى، لاي چه پى، به خه ته كى خه شى ره شه (ئهى ره قيب) هكى له په نجه
پانتر، وه كه به به ده دره وشه ته وه، وه ها نه خشا بوو، مه گهر جته خوشك
وا بينه خشه نن.

په ل ده زانه كه رخى ئه وه كو هه يه كه به جووته په نووسى دار جوان
ده نووسه، ئه وه وانه يه مامه ستا ته ده ستى شل بوو له سهر ته خته ره شه
شته نووسى، به نام په ل به ده نگى نزم چا كه تى مامه ستا يان خوئنده وه،
له ناو جاده و كه هان و گه هه كيش گه تيانه وه، وا بزانه مامه ستا
هه وه كه شه به وه نه يزانه ئهى ره قيبى په وه!

ئهى ئهى ره قيبى ده ست و په نجه ي جته خوشك، ئه گهر به كامى ده قسه
له نه خش و نيگارى جووته خوشك نه كه م، وه كه ئه وه يه كه هان كى جوانى
به لاشاوه له نه خشه ي به لاشاوه بسه مه وه، ئاخه چ سهر نانه و به رگه باليف
و به رگه را ديه و ته له فزيه ن و په رده ي ده لاقه و په نجه ره، ته په رده ي
سهر ئاوده ستيشى به گه به ده، نيه، نه خشه ي په نجه ي وانى په وه نه به،
ئه وه ي نه خشه ده ستى جته خوشكى ديتووه، شا يه دى ده دا كه (مانى) يش
هه ره وا نه خشه نه خشان دووه.

مايه جته ته خوشك له وه سهر كه هان نه يه ئه گهر به هه ر لايه كدا
په چكه يته وه ده كه وه كه هان مانى مايه شفتيفر شه كه، با به هان كى مانى

پنج شهید، دیاره من دواتر ئه ناوهم لای ناوه، ده نا له بهلاشوه کولانک نیه بهو ناوه، ئه، له ما بیان گه، بزاین نهخش و نیگاریان چن به ما اندا ده گه..

هر ده به به بندکی پلکه به ندب ژ بچینه سهر باسی ج ته خوشک، ئاخر تا به ندی وی هه به، سهرها تخوان ناوی خوداشی به زاردا نایه، به ندی وی (هه بوو نه بوو) ه، ته به خودایه! خوداش به دوی ویدایه، پلکه به ندب ژ له به بندکی در ژ، در ژتر لهو رستهی له حهوشه گورهی مای ج ته خوشک هه میسه چه ند پارچه په یه کی نه خشار، ته ب ئای به سهره وه هه ند به ناز ده شه کانه وه، ج ته حاجی له قله قه کهی هه ول ریش مرخیان ل خش کرد بوو، به نده کهی پلکه به ندب ژ له کولانی مای که ویاریش در ژتر بوو، به ام من چ م شکم ماوه! حه یف ههر هه ندهم بیرماوه:

ج ته خوشکه هه لهو سهری

کراسی باخیان له بهری

فتهی گولداریان له سهری

شاریان نه خشانده سهر له بهری

کراسی بهری ج ته خوشک چ تهرز و رهنگ بوون، نایه نه وه بهر بیناییم، به ام فتهی سهریانم له چاوه، گوه به یبوون وخه ز مهیان ل چنراوه، هه ند جوانیان ده به ست، ئه و ژنانه ی ده م ک بوو فایاندا بوو، به دیتنی وان به فته ته گه انه وه، نه خشی فتهش ههر چنراوی ده ست و په نجهی خیایان بوو، ج ته خوشک وه ها ته که ی نه خش و چنینه، ناپرژانه سه هیج، نه نه خانی دایکی سو تانه شت گ ته نی: له بیریا نچووه شته ک هه یه م رد کردنی ده ن.. چا وچاوان و حه زه ز ک و ئه و شتانهش نازان چیه، ل جوانیش له جوانان بوون، به ژن لاولوی، پرچ خاوی، به ه ک چاوی له وانه بوون وه ده ن برای خیایان عاشقیان ده بوون.. ده ر و گه انیان نیه، که مه، چ ج پ نازان، به ره جه ژنان ک له بن قهرات له دایکیان داده ده ب ن، به سا که گ ی و ریم و پاسان ناکه ونه وه، به بانگه واز ده چنه مزگه فتی حاجی له قله قان، مه لا ئه وها بانگ راده در:

دوو کیژ ره له پش ده رکه ی مزگه فتی خانه قای چاوه ی داکیان ده کهن..

ج ته خوشکی ده ست ه نگین د نه کولان ش ده رزی و ده زوویان له ده ست و په ده نه خش ن، دایکیان گ ته بووی:

ده ست به ده رزیه وه خه ویان ل که و توه..

ئه دی ده رزی له مه مکی گوره که یان رانه چوو! لای پیس نه کرد! ده رزی،

دوای دهرزی بڼه! کچ خوی لږدهکوه و دهرزی له بیردهچ، له خ وهرگڼه ان دهرزی له مهمك رادهچ. دکتري ههولر و مووسا نه ما پینه‌کن، بردیانه به‌غداش، خوی نه‌خش و نیگار کردی هشتیه‌وه و نه‌یکوشت، بابی س جوانه‌گای له خی گرتبوو، دهمه و عسران ما نه‌بوو له به‌لاشوه له‌گه‌نه گشتکی ب نه‌چ، خوشکی گچکesh به‌رگه بالیفی نه‌خشداری له خ گرتبوو، پاشاکی به‌خشی، ئمهش به‌رمان کهوت، له ما له سهری به‌شه‌هاتین، شه‌ه بالیف‌کمان کرد، ده‌تگوت روی چ ته کڼیتی مریشکان، له بهر په‌مووچه چاو چاوی نه‌ده‌دی، بالیفه‌کان چنگ که‌متریان ل‌مایه‌وه، خ له‌بیرتانه هین بالیف په‌مووچه‌ی ت‌دابوو، هر ئمه‌نا، مندا نه‌بوو له سهر به‌رگه بالیفی ج ته خوشک به شه نه‌ی!

ئاخر سهر نانه سهر بالیفی وان، وهك چوونه ناو په‌پووله وگوټان وایه، ئه‌و به‌رگه‌ی شه‌ه بالیفی له ما یی ئمه‌نایه‌وه: عهرده‌کهی به لای م‌ریدا ده‌وان، دوو په‌پووله با‌یان ل‌ککرد ته‌وه، یه‌کیان سپی سپی، پنتی ره‌شی ت‌دا، ئه‌ویدی پرته‌قای ه‌ل ه‌ل ه‌لی باریکی شینی ئاسمانی ت‌دا، له پش په‌پووله‌کان گوټکی سوور به لاسک‌کی ناسکه‌وه، له ن‌وان گوټ و په‌پووله س چوار په‌ی گوټ وهك ب‌ی له سه‌مادان، یان خ‌یان ب پشوازی په‌پووله‌کان راخست، له سهر دوو په‌له هه‌وری نازانم چ ره‌نگ، وهك ب‌ی کهوتب‌نه بهر تیشکی زهرده‌په، ته‌نکه س‌به‌ریان به سهر په‌پووله و گوټه‌وه دیاره..

نه‌خشی سهر بالیفه‌کهی که‌ویاریشم له چاو نه‌خشان‌دووه و دوای ئه‌و هه‌موو نه‌خشه و ره‌نگه‌ی به سهر دنیا‌دا هات ره‌شنه‌ب ته‌وه، دنیا‌ش کاول ب نه‌خشی ده‌ستی ج ته خوشک به ه‌ل و ره‌نگه‌وه ده‌دره‌وش نه‌وه: و‌ننه‌ی ناوله‌پ‌کی گه‌وره‌یه به په‌نجه‌ی شوو شوو باریکه‌وه، چ په‌نجه‌ی، له ش‌وه‌ی په‌لکی داربی، نین‌کی پ‌نج په‌لکه‌که له ش‌وه‌ی ده‌ندووی که‌ون، سوور ده‌چنه‌وه، که‌ویار گ‌تبویه کچه‌کهی حه‌مه‌د مه‌ستان: کاتی سهر ده‌خه‌مه سهر بالیفی خ‌م هه‌ستده‌کم گوټم له ده‌نگی که‌وه، ئه‌گه‌ر باوه‌ناکه‌یت، وهره له سهری بخه‌وه.. خ‌زگه‌م ده‌خواست ئه‌و قسه‌ی به من گ‌تبا.

بالیفی کچه‌کهی حه‌مه‌د مه‌ستانیش، نه‌مدیتبوو، به‌ام به قسه‌ی خ‌ی ب، نه‌خشه‌کهی دوو با‌ی په‌ه‌س‌لکه‌یه، هر با‌ی به لایه‌کدا ده‌ف‌، هه‌ند پووشیش وهك ب‌ی با هه‌یگرتبن، به ئاسمانه‌وه، شت‌کی گچکesh له دووره‌وه دیاره پ‌ده‌چ ده‌ندووک ب، کچه له ج ته خوشکی پرسیبوو: ئه‌و به‌رگه بالیفه ز‌ر جوانه، به‌ام ت‌ناگه‌م ل ئه‌وها‌یه! گ‌تبویان:

له تښگه‌یشتن گه‌ښه، جوان، جوانه!

نه‌خشی ده‌ستی سهر به‌رگه بالیفی ج‌ته خوشك، ده‌ستاوده‌ست ده‌كهن، ژن و کچانی گه‌ښه‌ك ئه‌وانه‌ی ده‌ستی نه‌خش و چینیان هه‌یه، وه‌ك چ‌ن له پ‌ش ئاو‌ښه له خ‌ وردده‌ښه‌وه، ئاوا به‌ دیار نه‌خش و ره‌نگی ج‌ت خوشكه‌وه راده‌م‌ښن، به‌ام په‌نجه‌ی له ره‌نگی په‌نجه‌ی ئه‌وان په‌یدا نه‌بوو، نه‌خشی سهر به‌رگه بالیف و سهرنانی ج‌ته خوشك له دووره‌وه ده‌ناسرانه‌وه، سهرنانی ده‌ستی وان ر‌ژی به ر‌ژیوانان ده‌شکان، د‌گیراوی ده‌ه‌ښایه سهر خوان، هه‌رکه‌س نه‌خشی سهرنانی ئه‌وانی له سهر تلیانه‌ی نان‌ ده‌ی تازه‌ش له سهر نان‌ هه‌ستابا، حزی ده‌چووه نان، ج‌ته خوشك به‌ سهد تهرز نه‌خشیان ده‌نه‌خشان، ده‌ ب‌وانه ئه‌و سهرنا نه:

عه‌رده‌ک‌ه‌ی ره‌نگ ج‌ښه، ج‌ی ره‌ش، له ناوه‌ند‌ به‌ ره‌نگی سپی، له گه‌نم سپتر نان‌کی نه‌خشان‌دووه، له نه‌خشان‌دن‌ دیاره ته‌نکه، ته‌نک له په‌ه‌ی گو‌یش ته‌نکتر، له چوار ده‌وری نان‌که‌س چوار ئه‌نگوتکی قیت، له مه‌مکی خ‌یان قیتتر، له ره‌نگ له چ‌ ئه‌نگوتک‌ ناچن، ره‌نگی م‌وژی ره‌شیان گرتووه، له لایه‌که‌وه ناوبر‌شک‌ به‌س‌ په‌نجه‌وه دیاره، ناوبر‌شک‌ ره‌نگی نان‌ی نه‌خت‌ک‌ سووتاوی گرتووه، په‌نجه‌ش ده‌ښی ئ‌ستا له خه‌نه‌ی گرتووه، ئه‌نگ‌ ب‌ښن، خ‌تان له خودا مه‌کهن، نه‌خشی واتان له سهر سهرنان دیتووه!

چاوده‌نه سهرنا نه‌ک‌ه‌ی ما‌ی نه‌نه‌خان، دوو گو‌ه‌ گه‌نم به‌ لاسکی در‌ژه‌وه، به‌ گو‌ی ره‌ژگو‌ ده‌چن، پرژیان ره‌ش ره‌ش ده‌ښی برژانگی خ‌یانه، له‌و‌یان نه‌خشان‌دووه، ئه‌وانه‌ی له نزیکه‌وه چاو و بر‌ی ج‌ته خوشکیان بینب‌، قسه‌که‌م ل‌وه‌رده‌گرن، له ن‌وان دوو گو‌ه‌که‌ ره‌وسه‌ی گه‌نم له ش‌وه‌ی له‌گه‌نه پ‌اوساوار هه‌دراوه‌ته‌وه، له‌و سهره‌وه‌ش ته‌باره‌یه‌ك ده‌ښی په‌له هه‌ور‌کی ته‌نکه به‌ سهر زه‌ویه‌وه نیشت‌ته‌وه، شاتکه ش‌ت گ‌ته‌نی:

ده‌وجا وه‌ره‌ه‌زت نه‌چ‌ته نان‌ی بن سهرنا ن‌!

به شاتکه ش‌ت سهری پشیلهم بیرکه‌وته‌وه، ج‌ته خوشك له سهر خواست نا، به د‌ی خ‌یان نه‌خشیان ده‌نه‌خشان‌د، به‌ام د‌ی شاتکه‌یان نه‌شکان‌د، پ‌یگوتبوون: مشک‌ هه‌راسانی کردم، نه‌ده‌رمان کاریان ت‌ده‌کات، نه له پشیلش ده‌گه‌ښه‌وه، پشیلش سهر گه‌وره‌م له ئ‌وه ده‌و‌.

ج‌ته خوشك سهری س‌ پشیلش‌یان له سهرنا ن‌ نه‌خشان‌د، له هه‌ر لایه‌که‌وه ته‌ماشای تلیانه‌ی نانت کردبا،

پشیلش‌ چاوی له چاوت ب‌یبوو، به‌ام چ‌ پشیلش‌یه‌ك، ه‌ند جوان ه‌ند

جوان، مشك نهك هەر لای نا هو نهوه چهزده كهن بای بچنه ژوان!
به رگی رادی كهی پیری سوارچاكانیش دهستکردی جته خوشكه، له ته نکی
و ناسکی له تارای بووک دهچ، دوو چاوی گهشی له سهر چنرابوو، تا
ههین چاوی چ بووک و نه نه خشا بوو.. دواتر له پش قاپیی مزگهفتی
حاجی له قلهق بهرگ کم به رادی دهستی عه م جهلیله وه دیت، هەر
ده ب نه خشی دهستی جته خوشك بووب..

ئەدی پەردە ی پەنجەرە ی ما ی فازیل ر حانە، وهی وهی! چەند چە
ر حانە یەکی ل چنراوه هەر ده دهی به راستیه، ده دهی ر حانە ی سهر
به کی ر حانە یه..

له سهر پەردە ی سهر ئاودهستش، مهسینه ی وایان دهچنی، دهستت بای
ده برد له گه خت بیه ته ژر..

ئی، تا ئه و سهری گه هک له ئه ی ره قیب دوورکه و تمه وه، ئه ی
ره قیبه کم له ما ی ب ن دیت، له سهر پەردە ی ئه و ده لاقه یه که
پشتر و نه یه کی گه وره ی مه لا مسته فای به سهر وه هه واسرا بوو، له
سهر پەردە ی شین ک مه پیتی سووری پهرت و ب او دیارن، زری برد
تا پیت پیت ل کم دان و بوونه (ئه ی ره قیب...) ئه و ههش نه خشی دهستی
جته خوشك بوون..

به رگه بالیف و سهر نانی جته خوشك، هەر له به لاشاوه نا، په یه وه
به ری گ که ند و سه یداوه، به شاردا ب او ب وه، گه یشه ده ل خانە ی
ناو قه یسهری، گو یان ل بووه، پیر ژن له ناو په و پاتاره وه
هاواری کردوه:

وه رنه به رگه بالیف و سهر نانی جته خوشکان..

یهك جته خوشك هه بوو، وهك چن له دوا ی دهروش برایم بانگدان
حه رامه، له دوا ی مام دهوانه زو نا و له دوا ی مه لا عه بدو لای
ده فزه ن، دهف ب تامه، له دوا ی جته خوشکیش چ رهوا نیه کهس دهست
ب نه خش و چنینه ببات، داخی گرانم، جته خوشکیش به دهردی شه ها بهی
هه ولری و مینکه ی شمشا ژهن چوون، له دوا ی خیان ههستان، ئاواز،
نه خش ب شار به ج نه ما..

جته خوشك ده وه ناو گه انه وه، ئستا ده ب ت به دهوری رادی كهی
پیری سوارچاكان بازنه بهستین و گو له دهنگی (ئره دهنگی..)
بگرین